

[Socialministeren.]

som nyt Afsnit indsat: „Arbejdstiden kan dog ikke nedsættes til under 36 Timer pr. Uge.“ Efter den gamle Lov var man nogenlunde frit stillet med Hensyn til Arbejdstidens Ansættelse, idet man dog her ligesom med Hensyn til Fastsættelse af Lønnen var bundet af Lovens Bestemmelse om, at det skulde være en Fordel for den arbejdsløse at tage det Arbejde, der tilbødes ved de i Loven omhandlede Arbejder, medens det paa den anden Side skulde være saadan, at han stadig havde Fordel af at gaa ud og tage Arbejde i det private Erhvervsliv.

Endvidere er der foreslaaet en ny Bestemmelse, som gaar ud paa, at Lønnen skal være den i Henhold til almindelig gældende Overenskomst mellem Arbejdsgivere og Arbejdere eller i Henhold til Overenskomst mellem Kommunen og dennes Arbejdere for tilsvarende Arbejde fastsatte; hvor saadan Overenskomst ikke foreligger, skal Lønnen fastsættes ved Særoverenskomst mellem Arbejdsgiveren og de paagældende Arbejdere.

Den tredie væsentlige Ændring gaar ud paa, at Amtsnævnene skal suppleres med 1 Repræsentant udpeget af Arbejdsgiverforeningen og 1 Repræsentant udpeget af De samvirkende Fagforbund.

Jeg har i det andet høje Ting tiltraadt disse Ændringer. Der er nemlig fremsat den Paastand, at en Del Kommuner har misforstaaet Lovens Bestemmelse om, at det virkelig for Alvor skal være en Fordel for den arbejdsløse at tage Arbejde efter denne Lov i Stedet for at hæve Understøttelse, medens man i ringere Grad har set bort fra den Maksimumsgrænse, der er sat ved, at det skal være en Fordel for den arbejdsløse at tage Arbejde ved privat Arbejde. For ikke at udsætte Arbejderne rundt om i Kommunerne for at maatte nøjes med en Løn, der ligger saa langt nede imod Understøttelsen, at det i og for sig ikke kan siges, at de har Fordel af at tage Arbejde i Henhold til Loven i Stedet for Understøttelse, har jeg tiltraadt disse Ændringer.

Jeg skal tillade mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

K. Pedersen: Grunden til Fremkomsten af den Lov, som her foreslaas forlænget, ligger i, at der efter Gennemførelsen af den nye Refusionsordning i Henhold til Socialloven, hvorefter Opholdskommunen kun skal bære $\frac{1}{3}$ af Udgifterne, medens de $\frac{2}{3}$ refun-

deres, har været en vis Tilbøjelighed til at ræsonnere som saa, at man billigere kunde yde Understøttelse end sætte Arbejde i Gang, hvilket har medført, at man kun sætter det Arbejde i Gang, som er mest paakrævet. Jeg tror, at denne Opfattelse gør sig lige stærkt gældende inden for alle Kommunetyper. Mit Parti erkender, at Arbejde er at foretrække for Understøttelse, og derfor er vi gaet med til en Lov af denne Art; men det er den almindelige Opfattelse, i alt Fald i Landkommunerne, at den bedste Maade at fjerne den Hindring paa, som herved er opstaaet, vilde være at gaa over til den Ordning, som er foreslaaet af De samvirkende Sogneraadforeninger, hvorefter Opholdskommunen i Stedet for at betale $\frac{1}{3}$ skal betale Halvdelen. Jeg tror, at man vil komme til at beskæftige sig med dette Spørgsmaal. Arbejdsspørgsmaalet og Spørgsmaalet om social Understøttelse er saa nær knyttet til hinanden, at Kommunerne maa være stærkt interesseret i at sætte det mest mulige Arbejde i Gang.

Det oprindelige Lovforslag gik jo kun ud paa en Forlængelse af den tidligere Lovs Gyldighed, men der er nu foretaget forskellige Ændringer, idet der er indført Bestemmelser baade om Arbejdstid, Lønninger og Udvidelse af Nævnene. Lovforslaget har kort sagt faaet en helt anden Karakter, og jeg skal paa mit Partis Vegne udtale, at vi ikke kan medvirke til Gennemførelse af Lovforslaget i den nu foreliggende Form. Der er imidlertid i Folketinget fra mit Partis Side givet Udtryk for, at vi kan gaa med til at forlænge Gyldigheden af Loven i dens nuværende Affattelse, og vi er ogsaa her villige til at prøve, om en Mulighed derfor skulde være til Stede. Jeg vil derfor tillade mig paa et senere Tidspunkt at foreslaa Lovforslaget henvist til en ganske kort Udvalgsbehandling.

A. Johansen: I Henhold til den af den højtærede Socialminister fremsatte Begrundelse skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi tiltræder Lovforslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse.

Det er en Kendsgerning, som jeg for mit Vedkommende har mange personlige Erfaringer for, at Arbejder af den her omhandlede Art undertiden har været iværksat paa Vilkaar, som ikke alene ikke adskiller sig fra en lav Understøttelse, men som endda i visse Tilfælde har været ringere end Arbejdsløshedskassernes vedtægtsmæssige Understøttelse. Jeg anser det